

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.
Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Літодог ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Десятилітє „нової ери“.

XI.

Промова Романчука в осінній сесії соймовій 1892. р., его статї в «Дѣл-і» п. з. «По соймі», а опісля посольські справозданя в Бібрці і Долині вказували зовсім виразно на поворот его до компромісової політики з москвофілами. В Бібрці іменно і в Долині той сам Романчук, що в 1884. р. в соймі домагав ся поступенного заснованя руских шкіл, вважаючи се важною справою для національно-політичного і культурного розвитку Русинів, назвав осуянені вже придбана на тім полі (бо як-раз вже війшли в житє три візирцеві рускі школи при семинариях, рускі паралельки в Коломиї, а руска катедра історії в університеті була вже системізована, хоч ще не обсаджена) «дрібними та хвилевими користями», хоч др. Антоневич далеко дрібніші вислїди «угоди з 1883» уважав видними результатами. Задля того Романчук і на посольських справозданях і в «Дѣл-і» в статях надсиланих «з Відня», які з великою втіхою передрукував «Галичанинъ», дораджував Русинам покинути опортуністичну (утилітарну) політику, а вести натемість політику принципіальну.

Можна би було виправдати такий зворот до принципіальної або опозиційної політики тим, що правительство може за мало або за помало робило уступки, або не зовсім точно виконувало домаганя Русинів-народовців. Така політика була би з народного становища зовсім виправдана і не стояла би в суперечности з програмовою заявою в соймі з 25. падолиста 1890. р. і з уложеною на її основі та на зборах «Народної Ради» (24. марця 1892) ухваленою «Народною програмою», як і з тими на-

родними основами, на яких оперла ся вся культурна робота Русинів галицьких, почавши від Маркіяна Шашкевича і подвигів руских патріотів 1848. року. Чи має бути ведена політика реальна (або як звичайно називають утилітарна чи опортуністична), чи опозиційна, се річ політичної тактики, яка може змінювати ся відповідно до політичного положеня в даній хвилі або ріжних політичних обставин, однак принципи, засади, основи, на яких опирає ся весь розвиток національно-політичний і культурний, мусять бути сталі, несхитні і ясні.

Тимчасом Романчук, проголошуючи принципіальну політику в Бібрці і в «Дѣл-і» і навязуючи по за плечима руских клубів соймового і ради державної компроміс з москвофілами, помішав тут політичну тактику з політичними засадами, принципами і спроневерив ся не тільки народній програмі, яку сам проголосив перед двома роками, але й народній традиції 1848-их років. Щоб сей наш осуд не видав ся кому небудь суб'єктивним поглядом або особистою неохотою до Романчука, покличемо ся тут на голос України Вартового, який про галицькі відносини писав цілу серию статей в «Буковині».

»Москвофіли австрійські, каже Вартовий, є найлютійші вороги всему українсько-руському народові і з сего погляду поєднаня між нами а ними не може бути ніякого: ми з ними вороги є і будемо. Усякі компроміси тільки затягають справу. Не до компромісів мусимо вставати, а дбати про те, щоб москвофіли врешті зникли з нашого ґрунту, — так само, як дбають вони про се що-до нас, але не ми, а вони загинуть, — тим вони так і охочі до компромісів: вони бо чують, що кождий компроміс з нами додає їм на кілька літ часу їх хирявого житя».

А розбираючи питанє, чи можна наших москвофілів вважати чесним ворогом і чесною партиєю, вказує Вартовий, як наші москвофіли еднають ся з російськими гнобителями України (от тепер з Фльоринським. Ред.), як они посилають безнастанно доноси (от останними часами на проф. Грушевского, на Наук. Товариство ім. Шевченка, на Барвіньского, щоб єму заборонено їздити в Росию і т. п.), як за гроші Победоносцева і «благодотвортельнаго общества» печатають свої виданя і замість осьвічувати дурять і баламутять сільський нарід а навіть інтелігенцію, висьміваючи нашу мову, літературу, наші культурні змаганя — і доходить до такого вислїду, що се не партија, що се не чесні вороги, — се тільки платні відступники народу!

Навязуючи отже компроміс з тими відступниками руского народу, Романчук звів руску політику народну знов на манівці, знов затемнив руску справу, покинув народні основи, на яких несхитно повинен опирати ся розвиток руского народу.

(Далі буде).

Вибори з V. курії.

1. Львів, Щирець Винники: У Львові голосувало всіх 11.664, з того одержав: Брайтер 5444 голосів, Гудец 4059, Вітошинський 1821, др. Яблонський 237, а о. Фіялковский 3. В округі голосувало 11.747, з того Брайтер одержав 8.613, Гудец 844, Вітошинський 1639, др. Яблонський 9, а о. Фіялковский 133 голосів. Разом: Брайтер одержав 14.057 голосів, Гудец 4.903, Вітошинський 3.460, Яблонський 245, о. Фіялковский 130, а розстрєлених голосів було 587. Послом вибраний Ернест Брайтер.

2. Краків, Лішки, Підгірє, Скавіна: на 39.293 управнених голосувало 22.103. З того одержав

Василь Сильвестер Пачовський.

З пісень болю.

Запала ніч і вітер віс;
Я в лісі йду, а ліс шумить.
Увесь обрій реве, шалїє,
Осінним листєм шелестить.

З дерев вєсь листє полинуло;
Деж я сховаюсь пред дощем!
Мов градом каплями задуло;
Я впав без тямї під корчем.

І північ ще сумнійша стала,
Понуре небо, вітер вив;
Уся країна засипляла —
А я кричав, даром молив!

Я обвитий у свитину
В північ в лісі заблукав;
Довго кликав без упяну,
По гущавинах гукав.

Грудь засохла, серце рвалося,
А ніхто мене не чув!

Щось у лісі зреготалось —
Чи се з мене? Хто се був?

Віють вітри, віють дуже —
Похилили лози,
Плачуть в горю всі недужі
Виливають сльози;
Віють вітри, віють дуже,
Дуб не похилив ся,
Горе вєсь міні байдуже,
Я не повалив ся.

Віють вітри, віють дуже,
Хмари чорні віють ся,
В мене грудь розрита дуже,
Струї поту ллють ся,
Та борю ся — не даю ся —
Най і хмари рвуть ся!

Хоч в серці жаль, зневіра, сум,
Як чорна ніч осінна;
Хоч ворон краче; вихру шум
Розпукою реве на глум —
Ти мово будь промінна!

Промінна будь, як сонця чар
І насмїшкою вдїй ся
З усіх стремлїнь житєвих мар,
Об землю мріями удар
І сьмій ся, сьмій ся, сьмій ся!

Ой летїла ти, надїє,
І пропала десь,
А у мене серце мліє,
За тобою рвесь.

Ой летїла, я летїла,
Ти ще скорше біг.
Я ся в порох розлетїла,
Ти у никлий сніг.

Порох котить ся по полі,
По сьвіту гуля,
Сніг розтанув — сила волї,
Схлянула твоя!

Порох курявою зняв ся,
Дощ її здушив,
Вітер кучерами грав ся
Та слїз не всушив.

Дашинський 13.153, Птак 6205, а др. Кроковський 2.298 голосів. Вибраний Ігнатий Дашинський.

3. **Вадовиці**, Біла, Хшанів, Живець, Мислениці, Величка: При тісній виборі на 789 голосуючих одержав: Лазарський 375, Фіак 414 голосів. Послом вибраний Матей Фіак.

4. **Новий Санч**, Лиманова, Н. Торг, Йорданів, Грибів, Горлиці: На 863 управнених до голосованя голосувало 807 виборців. З того одержав: др. Михайло Данеляк 411, Станислав Поточек 285 голосів. Послом вибраний др. Михайло Данеляк.

5. **Тарнів**, Бжесько, Бохня, Дубрава, Мелець, Пільзно: При тісній виборі на 815 голосуючих одержав о. Жигулінський 437 голосів, а Вінковський 378. Послом вибраний о. Жигулінський.

6. **Ряшів**, Ропчиці, Дембиця, Фриштак, Кольбушова, Тарнобжег, Нисько: На 881 управнених голосувало 842. З того одержали гр. Януш Тишкевич 288, Антін Бомба 433, Антін Франкевич 111, а прочі розстрілені. Послом вибраний Антін Бомба.

7. **Ярослав**, Ланьцут, Тішанів, Яворів, Городок: При тісній виборі на 726 голосуючих одержав: Андрей Вільк 368 голосів, а др. Гібль 355. Послом вибраний Андрей Вільк.

8. **Стрий**, Турка, Жидачів, Бібрка, Долина, Калуш: На 912 управнених голосувало 990 виборців. З того одержав др. Кос 466, голосів, а Каз. Ройовський 428. Послом вибраний др. Андрей Кос, адвокат з Калуша.

Вслід виборів в прочих сімох округах подали ми в вчорашнім числі.

По виборах.

Вчорашній день виборів з V куриї приніс новий, сумний досвід для галицької Руси. На всім руских виборчих округів лише один з них вибрав руского посла до державної ради. Є ним др. Кос, адвокат в Калуші, який одержав мандат за ціну явно голошеної і від давна пропагованої консолідації. Чи за сей один мандат оплатити ся усі основи нашої народної праці, завити нашої національної ідеї вивертати до гори коренем та в цілім краю заводити замішане поняття, понижуване себе самих в очах своїх і чужих — злукою з ренегатами нашої народности? Чи оплатити ся се, питаємо ся, тимбільше, що не є виключеною річю, що др. Кос був би і без сеї понижаючої та погубної консолідації вийшов на посла зі свого округа. Коли всюда деінде на помогло нічо кандидатам «Народного Комітета» більше або менше явно заключена консолідація, то видко діло, що она зовсім не така всемогуча, та що дуже правдоподобно ви-

слід виборів в окрузі Стрий - Турка - Жидачів - Бібрка - Калуш був би так само випав і без консолідації, завдяки лише тому, що в сих повітах є очевидно більше завдатків організації і самосвідомости, як деінде.

Та ще і другу науку могли би витягнути собі наші народні діячі, колиб лише они були способні до спокійного та розважного застановлення. Причина невдачі виборів лежить не лише у виборцях, але також і в кандидатах, на яких мало голосувати ся. Добрано сих кандидатів, як не з москвофілів, то з радикалів хіба лише в сій гадці, що скрайности припадуть більш до смаку загалови виборців V куриї та потягнуть его за собою. Таке кокетованє з інстинктами неосвічених мас відбиває ся дуже сумно на нашій народній політиці. Кажемо інстинктами, бо так само ідея москвофільства, як і радикальна програма не є ясно відчутую потребою нашої суспільности і ані одна ані друга не лежить в границях можливости. Інстинктом лише, який радше поборювати треба, а не плекати: твердженє «аднаво рускаво народа». Дарма відробити се, що історія віків насукала, ніхто не в силі завернути ходу часу і подій. Таким самим інстинктом, який радше поборювати треба, а не плекати: кличі невдоволення працюючих верств, ненависти станів та утопійних реформ. Дарма спинити еволюцію світових відносин та переробити державний лад після утопій!

Посольські кандидати, що для узисканя свого мандату звертають народну політику у радикальний бік, розбурхують пристрасти в народі та розпалюють в нім надії, яких ані они не могли би сповнити, ставши послами, ані для яких сповнення нема взагалі найменших виглядів, наносять кривду нашій народній справі не тим, що самі перепадають, але сим, що між народом лишає ся опісля знеохота та зневіра, т. з. виборчий Katzedjammer, що на будучність витворює почуте заводу та маловаженє виборів і всякої політичної акції. Тому вже найвисший час, щоби наші патріоти і народні діячі набрали вже раз твердого переконаня, що не можна нам поводити ся засадою: або все, або нічо!, що народну політику треба оперти на розважних патріотичних основах та вибирати на заступників народних інтересів не таких людей, що на час виборчої акції стають великими реформаторами та захитниками... на словах, або таких, за якими стоїть тісний кружок столичного «штабу» — але постояти за ними, що довголітною працею на публичнім поприци, своєю діяльністю і заслугами в народних ділах дають повну поруку, що нашу народну політику не поведуть на мавнівці москвофільських та радикальних стежок.

В п'ятьох округах польської часті Галичини та в округах Львова і Кракова вибори принесли не малу несподіванку польським політикам.

Ото передовсім польських людовців зметено зовсім — они не узискали ані одного мандату. Навіть перепали їх головні провідники Стапівський і Вінковський. З другої сторони проявив ся не предвиджений ніким, великий зріст Стояловців. Они одержали аж чотири мандати, коли зачисляти до них і Данеляка, який в послідних часах не всюда ішов рука в руку зі Стояловським; крім того вибрані з сего табору пп. Бомба, Фіак і Вільк. «Коло» польське не втратило при теперішних виборах ані одного мандата, я як «Dziennik polski» пише, може ще і зискати, коли Стояловці приступлять до польського «Коло».

З політичного поля.

В чеськім соймі, який передвчера розпочав свої наради, відчитано правительственне предложєне в справі заведеня додатку до податку від горівки. Маршалок відповідаючи на інтерпеляції в справі відмовлення підвисшеня субвенції для німецького театру в Празі, звернув увагу на се, що поданє о підвисшенє субвенції вплинуло як-раз в хвили, коли виділ красвий вже не мав права асигнованя нових кредитів. Справу порішено віддати соймови. П. Дворжак поставив підписанє всіма чеськими послами внесєне в справі інартікуляції подружя архики. Франца-Фердинанда. Внесєне покликуює ся на царські листи, прагматичну санкцію і на грудневу конституцію з 1868. року, котрі соймам признають право рішати в справі наслідства престоло. Вкінци внесєне звертає увагу на се, що між справами, які належать до компетенції ради державної, справа наслідства престоло не є вчислена. По інтерпеляції п. Пацака в справі теперішних язикових відносин в Чехії замкнено засіданє, а вчєра збув ся дальший хід нарад над горівчаним додатком. Намісник виказував користи для краю з правительственного предложєня і поручив як найскорше его полагодженє, бо сєсія буде трєвати до 21 а найдовше до 22. грудня. Пос. Металь вносить переказанє предложєня бюджетовій комісії. Пос. Іро відмовляє соймови компетенції до ухвалєня сєго проєкту і промовляє за монополем виробу горівки. Пос. Пергелът жадає заведеня окремого податку, а не додатку. Пос. Форт прилучає ся до виводів Іра, а пос. Аниц робить закид противникам предложєня, що они посередно виступають проти підвисшеня платні учителям, коли супротивляють ся зміцненю крєвих фінансів горівчаним додатком. Пос. Шнекер відспирає сєй закид в імени Німців, які бажають поправки крєвих фінансів, але не на такий недостаточний спосіб. Вкінци палата відослала предложєне до бюджетовій комісії та приступила до нарад над справозданєм комісії в справі управильненя платні профєсорів і учи-

Заснуло море, що ревіло,
Заснуло море — серце спить,
Що кровію нудьги кипіло —
Вже не кипить, вже не кипить!

Вже не шумить ревуца філя,
Не бовваніє навкруги;
Минула вже печалі хвиля,
Лиш філька плеще в береги.

Вітрець плесо колише сине,
Заснуло все десь там на дні —
Лишень туга мене не кине
У радісні спокою дні.

* * *

Чи вернуть ся щасливі дві,
Леліані надії
Леліані ще на весні
У першім розцвітї, як в сні,
Ще сонце блисне і міні
І дві минуть важкії.

Тепер я бачу, що тягар
Ще душе давить спину,
Не вернет ся надійна ярь!
Удар валить ся на удар —
Колиж зісунеть ся тягар,
Колиж я відпочину?...

* * *

Я бачив сон: я десь уже в могилі,
Уже заснув, спокійна грудь моя!
Уже не стогне, не ячнить що хвилі,
Хоч надімвою камінь і земля.

А над могилою маєва ніч тихіська,
Лиш місяць освітив гранітний монумент.
Ніхто не плаче! Сон-трава саміська,
Ридає тихо й то лишень момент...

Цвинтар.

Вже північ. Скрізь темно і сумно.
Ось сам я іду понад яр,
Так глухо за містом усюди...
Лиш вітер бушує там шумно
У деревах, голосом Юди
Нагадує: ось і цвинтар!

Цвинтар!... — і всі острахи тлумно
В уяві товплять ся... — Стаю,
Надслухую: в місті вже глухо,
Кров з серцем іграєть ся шумно,
Глум вітру вбиваєть ся в ухо,
Пронизує душу мою...

Бою ся!... Деж тая наука?
Для серця — наука глуха,
Там тайна й силу руйнує!
Глум вітру сичить, як гадюка, —
Се чорт із мене глузує,
Регочеть ся там: Ха-ха-ха!

* * *

Скрізь глуша — ніч. А я сиджу на самотині,
Над труном чоловіка, блідого, наче мур;
Лице його прикрашене ще усмішкою нині,
Як хмара, що вкрива' при заході лазур.
Ось веліч та природи, пан землі,
Заснув, заснув нуждар, материя для тлі!

І північ довго так годинник бє і глухо.
Я чую наче стон, тяжкий, протяжний стон —
Здрігаєсь серце, злякане тремтить, а ухо
Надслухує: се вітер стогне від вікон —
Так жалісно і сумно сам один;
Ось гимн над злидарем голосить він, як син!

* * *

За чим я гоню без упину
І мучу ся в борбі?
Навіщо? Так, чи сяк загину
І щож потягну за собою,
Коли спочину в супокою,
Щож виборю собі?

Загаснуть очи, тіло стліє
І ум мій зникне десь,
Коли те серце заніміє,
Коли догоню і спочину!...
За чим, за чим так без упину.
Я гоню вік увесь?...

телів рільничих шкіл. Справоздане прийнято. Слідуюче засіданє ві второк.

В дальматинськїм соїмі, на вчерашнїм засіданю, поставив пос. Сальві, з італійско-автономічного клубу, нагле внесене в справі боснацких зелізниць. В промові вказав внескодавець на велике огірченє в краю, яке запанувало з причини умови, заключеної з Угорщиною та жадав переданя осїбній комісії, зложеної з 7 членів, свого внесеня, яке жадав як найскоршого полученя Дильмації з Боснею. Відтак раджено над правительственним предложенем в справі горівчаного додатку і переказано его комісії, яка має здати справу до 48 годин. По полагожденю кількох дрібнїших справ замкнено засіданє до нинї.

В німецькїм парламентї вела ся дальше політична дискусія при нагодї бюджетової розправи. Супроти закидів пос. Бебля і донесень деяких часописий, що одна дивізія войска з Ганноверї одержала з великим коштом нове оружє, заявив міністер війни генерал Гослер, що в послїднїм часї прускїй заряд воєнний переговорював з одним скандинавським винахідником, котрий обїцав на пробу достарчити нового оружя з автоматичним приладом на набої. Однак то оружє ще не надїшло, отже не було можливим уоружити ним дивізію армії. У відповідї на вискази посла Газого що-до непринятя президента Крігера цїсарем Вільгельмом, канцлер гр. Білов ще раз обширно представив стан річий, а особливо зазначив, що нї із сторони двора нї англійского правительства не було в тїй справї нїякого впливу на цїсаря. Що-до умови помїж Англїєю а Німеччиною то она не заключє нїяких постанов, яке становище мала би Німеччина займати супротив полуднево-африканської війни. Становище то було би і без умови неутральне і независиме, як то впрочім відповїдає німецьким інтересам. В справї телеграми цїсаря Вільгельма до Крігера 1896. року не розходило ся о війну, але о розбишацкїй напад. Тою телеграмою не намірював цїсар надавати німецькїй політиці напрям раз на все. Однак на всякий спосіб прийняте, якого зазнала та телеграма по-за границями Німеччини, вказувало ясно, що на случай якого спору з Англїєю Німеччина була би обмежена виключно на свої власні сили. О виданю Боєрів на загалу нема що говорити, однак було би великою політичною похибкою мішати ся в ту війну і занепащувати інтереси Німеччини. — Секретар державний Рїхтгофен відпирив закиди, немов би німецьке правительство не здержувало неутральности в теперїшнїй полуднево-африканськїй війнї. В дальшїй дискусїї на вчерашнїм засіданю покінчив парламент першу розправу над бюджетом і відрочено его аж до 8. сїчня.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В суботу гр.-кат. Аввакума, Миронїї; рим.-кат. Фортуната. — В недїлю: гр.-кат. Софонїя; рим.-кат. Аделїйди.

— **Св.-Николаївскї вечерницї** в середу дня 19. с. м. уряджує товариство руских ремїсників «Зоря» у Львовї в власнїм льокалі при ул. Краківскїй ч. 17. — Початок о 7. год. вечером. Вступ 40 сотиків. Дїти мають вільний вступ. — Дарунки призначенї для дїтей просить ся добре упакувати і виписати імя і назвиско дитини і надїслати до товариства найпїзнїше в середу в день Св. Николая до 4. год. пополуднї.

— **Вибори з V. куриї у Львовї** минули зглядно супокїйно. Цїлий день бїльші товпи народа залягали ринок коло ратуша, де в шістьох салях голосовало. Аж вечером підїти виборцї з числї кількасот осїб перетягнули улицею Коперника і повитовкали шибї у вікнах багатих домів. На ринку знова ремїсничї хлопцї робили крики аж до 10. години, але опїсля остали лише самї старші виборцї і дожидали з напруженем оголошеня скрутатїйної комісії. Коли о год. 10½ в ночи хтось крикнув: «Брайтер зїстав послом» нїхто в се не вірив і товпи не розходили ся аж до год. 11½ в ночи, поки їм комісарї поліції лагідним словом не вяснили, що вибори давно покінчили ся. — До удержуваня порядку змобїлізовано вчерє всїх поліціантів, поліційних агентів, комісарів, 3 компанїї піхоти і швадрон гузарів, але до заколоту нїгде не прийшло і войско дармо намерз о ся.

— **Маршалком німецької армії** зїстав — як звїсно — наш цїсар минулого року підчас свого побуту в Берлінї. На днях приїхала до Відня з Німеччини депутація офіцерів і привезла маршалківську булаву для цїсаря.

— **Заручини** аргикнягинї Анни, дочки архик. Фердинанда і архикн. Алїції Тосканської, з князем Іваном Гогенлоге-Бартенштайн, відбули ся позавчера у Віднї. — Наречена уродила ся дня 17. жовтня 1879. року в Лїндав в Баварїї. Наречений уродив ся дня 20. серпня 1863. р. в Бартентаї в Віртембергїї і є найстаршим членом князївского дому Гогенлоге-Бартенштайн.

— **Крадіж в церкві.** До закритїї церкви в Дрогїчівцї, залїщицкого повіта, закрив ся онодї якийсь злодій і забрав зі скарбони 60 корон.

— **З Буковини.** Буковинська краєва рада шкільна постановила тепер не давати народним учителям відпустки так легко, як доси давала. Доси було так, що як котрий учитель хотїв покинути свій стан і вчити ся чого иньшого, на примір до якого уряду вступити, то шкільна рада давала відпустку і навіть цїлої платнї за той час не відбирала, лише частину на заступника. Тепер учитель чим-раз бїльше подають ся о відпустки з тим наміром, щоби потім уже не вертати до школи. Воно, певна річ, учитель на тїм не завїгди тратить, що покидає учительство, але школа на тїм тратить. Отже рада шкільна постановила не давати вже таких відпусток, а як коли і дасть кому, то за час відпустки відбере платню. Ся новина для учителїв, що хотїли би «здезертирувати», певно не буде мила.

— **Проти жидівского оборонця.** Адвокат Авдрейчек, котрий боронив Гільзнера при процесї, прибув онодї до Хотєбору в судовїй справї. Случайно хтось пізнав жидівского оборонця і вість ся облетїла сейчас цїле місто. Товпи мїщан найшли Авдрейчка перед судом, але що з ним були ще два иньші адвокати, то лише грозьби і прокляти сипали ся на голову Авдрейчка. Дперва, коли оба адвокати відїшли, товпа кинула ся завзято на Авдрейчка і була би его в мить рознесла, як би він не був утік і не скрив ся в своєю готелю.

— **В Хойницях** засновало ся окреме товариство, яке покляло собі метою вислїдити убійника гімназіста Вінтера. Товариство видало відозву на збиранє скадок, підписану кількома послами до німецького парламенту і пруского соїму, місцевим парохом і протестантским пастором. Вїсько, яке спроваджено до Хойниць для приверненя порядку, остане в містї аж до веснї.

— **Муравєв самоубійця.** Юрий Брандес — як доносить копенгагска «Politiken» — дізнав ся від одной личности з висших росїйских кругів, що гр. Муравєв, недавно помершїй міністер вїшних справ в Росїї, погіб самоубїйчою смертю. Причиною того мала бути обставина, що цар не годив ся на его політику що-до Англїї.

— **Картярска трагедія** збула ся в Марморос-Шїгет на Угорщинї. Поручник Теодор Мартесик 85. п. п. програв послїдними часами бїльші суми в карти і в надїї, що «відїбе ся», нарушив часть війскових грошїй, поручених ему як адютантовї баталїону. За кілька днїв поручник мав здати касовїй рахунок і тому удав ся до студента прав Белї Йонаса, який виграв був від него найбільшу часть сих грошїй, з просьбою і жадаєм, щоби ему звернув виграну суму, бо не має иньшого способу для уратуваня своєї чести і екзистенції. Йонас не хотїв згодити ся на жаден зворот виграних грошїй. Тодї Мартесик витяг револьвер і кількома вистрїлами зранив тяжко Йонаса, а послїдним, цїльним вистрїлом положив трупом себе самого.

— **Новї карабіни.** Якомусь Норвежчикови повело ся недавно винайти новий рід оружя, яке своєю генїяльною конструкцією і незвичайною силою удару перевищає всї звїсні доси родї стрїльного оружя. На днях роблено проби з тим оружєм в німецькїй інститутї виховавчо-війсковїй в Берлінї, і они дали такий свїтлий вислїд, що цїсар Вільгельм приказав заосмотрити сею новою системою карабїнів одну дивізію в Ганноверї. Сей винахід купила на свою власність спілка капїталїстів, між яким находять ся братя Ротшїльди і тайний радник Ергард з Дїссельдорфу.

— **Листи Бісмарка.** Прокуратуря в Пільнї в Чехїї сконфісковала вїмки листів Бісмарка, печатанї в «Pilsner Tagblatt» за для їх тенденції проти Австрїї.

— **Спритні злодії.** Годинникар в Гріє, в Пенсильванїї, виставив в вікнї дорогї брилїанти на оказ. Електричне свїтло осїяло їх ясними лучами, тому не один з переходячих станув, щоби глянути на чуда свїта. Але при вікнї натовпили ся якїсь підозрїлі люди. Були се злодії. Їх товариш закрив ся до пивницї, витяв отвів в футурнї і винирав з вистави дорогоцінности. Спільники стояли тимчасом під вікном, щоби хто чужий не зазрів крадіжки. Коли годинникар замикав свою торговлю, замїтив, що на виставї нема половини брилїантів, але всьо було за пізно.

— **Нову копальню воску** відкрито в Росїї на островї Челекен і вже засновало ся товариство для експлюатованя сего цїнного матерїялу. Доси весь земний віск, потрібний в Росїї, висилано з галицких копалень, і тому ціна га-

лицького воску стояла високо. Тепер в наслідок відкритя копальнї земного воску в Росїї грозьть упадок галицкому промисловї земного воску.

— **Панамський канал.** Американська комісія будови Панамского каналу, що мав лучити два океани, порїшила перервати дотеперїшну будову каналу і перекопати иньший канал в Нікарагуа. Першїй канал коштував доси 100 мільонів долярїв, а ще треба було видати 142 мільони. Коштити каналу в Нікарагуа оцінено на 200 мільонів долярїв. Крім того Панамський канал по 99 роках переходив на власність републики Колюмбії, а новий канал остане на все власностию акціонарїв. По сїй ухвалї розвіяли ся рожеві надїї посїдачїв акцій Панамского каналу, а зі всього остало лише слово «панам» на означене всяких брудїв і надужить.

— **Під поліцейскими крилами.** Як православне віроісповїданє в Росїї мало має внутрїшної сили і на кождїм кроцї мусить крити ся під поліцейскї крила, свїдчить про се факт, що кожда неправославна учениця в Росїї мусить підписати таке зобовязанє, заким одержить патент на учительку: «Підписана зобовязує ся отсим, що як буду мала вчити дїти православної віри, то не буду в них впоювати засад противних православнїй церкві, а як бим переступила отсе зобовязанє, то годжу ся, щоби мене передали судови за зведене з правої дороги, і на кару після всеї строгости права».

— **«Малий театр»** в Петербурїї був онодї місцем жидівской демонстрації проти драмату пп. Ефрона і Крылова п. з. «Пачкарї». Сю штуку граю вже в Одесї, Київї і Елисаветгородї п. з. «Синї Ізраїла». Автори представили в нїй нужду жидівского пролетарїату визискуваного несовїсно жидами-богачами. Петербурскї жиди добачили в «Пачкарах» антисемїтську агїтацію і зробили на представленю бучу. Вправдї відограно цїлу штуку, але від самого початку аж до єї кінця розлягали ся в сали безнастаннї крики, так що нїхто з публики не чув нї одного слова зі сцени. Полїція увязнила кількадесят жидїв, але що демонстрантів було повно на всїх місцях, не могла привернути спокою підчас представленя. В додатку ще вся публіка зажадала при кінци звороту заплачених грошей і підняла страшний крик, коли єї сего відказано. Дперва в годину по укінченїм представленю повело ся поліції розїгнати товпи з перед театру.

— **Безталанный.** Говорять люди: «Прибудь щастє, розум буде» і додають, що так вже буває на свїтї, що інодї й розум не помагає, коли нема щастя. В містї Брісбане в Кінсланд в Австралїї помер сими днями чоловік, котрий міг був стати одним з найбогатшїх людей на свїтї, якби був мав щастє, а він продав своє щастє за марницю, за суму, котра на нашї грошї значить 24 К. Коли в Австралїї відкрито золото, і збігли ся перші копальники з цїлого свїта, прибув з ними й мастер Гордон з Банфшїр в Шкотїї, та купив собі, по всїляких пригодах, за послїднї грошї, які ще ему були лишили ся, один «ляйм» (пайку), положену на 17 миль від Рокгамптен. Він став там копати золото, але що не находив майже нїчого, то рад був, коли знайшли ся купцї на его пайку, брати Фредерїк і Тома Морган, котрі заплатили ему за его кусень землї около 24 корон. В кілька днїв опїсля новї властїтелї ґрунту добули жилу золота, котра показала ся найбогатшою в цїлїм тїм окрузї, і они продали опїсля нову копальню якїсь спїлцї за величезну суму, бо за 21 мільонів корон. Ся копальня золота звана Мавнт Морган є і до нинїшного дня найбогатшою в Австралїї, а ті, що мають в нїй свої паї, дістали доси вже бїльш як 160 мільонів корон дивїденди. Але той, що відкрив ту копальню і випустив єї з своїх рук, Дональд Кавте Гордон помер сими днями в шпиталї віддаленїм не зповна чверть милї від сего золотого раю. Мимо волї насуває ся тепер питанє: «Чи дійсно Гордон не мав щастя, чи може лиш не умів его задержати при собі?» Трохи терпелivosti і витривалости та проворности, а Гордон був би може умер богачем в своїй палатї.

Телеграми.

Будапешт, 14. грудня. В угорскїм соїмі президент міністрів Сель відпирив закиди пос. Ургона проти тридержавного союзу. Тридержавний союз — сказав бесїдник — є раг excellence мировим, опертим на спільности інтересів і корисним для Австро-Угорщини, а закид підпираня німецького капїталу проти французского та англійского є нічим не оправданним.

Льондон, 14. грудня. Англійскому парламенту предложено документи в справї англо-німецької умови що-до схїдкої Азїї. Всї держави згодили ся на неї, а Америка, Франция і Росия з деякими примїтками.

Париж, 14. грудня. В справї амнестїї для засуджених в справї Драйфуса ухвалено, по горячїй

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

дискусії, предложене правительству, іменно §. 1., надаючи амнестию для переступів в справі Драйфуса, прийято 329 голосами проти 244, а поправку, виключаючи злочин зради і шпигунства від амнії, прийято 296 голосами проти 248.

Капштат, 14. грудня. Оголошено урядово номінацію Мільнера на адміністратора колоній Оранії і Трансвалю.

Новий Йорк, 14. грудня. Телеграма з Пекіна з д. 12. с. м. доносить, що Англичан повідомлено, немов на 20 миль на північний захід від Пекіна відкрито якийсь великий скарб. Виславо тудя 150 людей в припущеню, що підчас утечи китайського двора закопано там дорожочинности.

Colosseum.

1. **Charles, Beata i Litte Hermanie** зі своєю трансформаційною жонглерскою сценою: Поранок в кухні. 2. Кльови **Kied** екс. червоговорець з загадочними ляльками. 3. **Hermanas Aquilegas**, іспанські танкерки. 4. **Freres Durwil's** гімнастики на пяти реках. 5. **Ella Myva** віртуозка на пістоні та ексцентр. субретка. 6. **Fried & Kick** комічний ексцентричний акт. 7. **Alaski** тресовані морські льви, фоки і море (морський кінь *Wallross*). Севаадія!!! 8. **Чудові тирольські діти** вокальний терпет. 9. **The 3 Froowards** музикальна кузня.

Що дня велике представлене. В неділю і свята два представлення. Білети вчаснійше можна замовляти в конторі Пльсна. Початок о 8. год. вечером.

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня		6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галаца), Станиславова		6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний		
	6:46	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. вк.		6:43	" " " " дв. Підзамче		
	7:45	з Янова		6:35	до Станиславова, Підвисокого, Потутор		
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа		
	8:00	на дв. головний		2:55	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)		
	8:05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		9:00	до Янова		
	8:15	з Сокала, Рави рускої		9:15	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.		
1:35	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:25	" " " " дв. гол.		
	11:45	з Ядослава і Любачова		9:42	до Чернівців, Станиславова		
	11:55	зі Станиславова (Керемезе, Потутор)		10:20	до Сокала, Белая, Рави рускої і Любачова		
	12:55	з Янова		1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята		
	1:15	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята		
	3:14	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
2:20	5:17	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:15	до Янова щоденно від 13. мая до 16. вер.		
2:35	5:40	" " " " на дв. голов.		3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.		
	5:45	з Кракова		3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова		
1:45	5:55	з Чернівців, Іцкан					
	6:00	з Сокала, Белая і Любачова					
Ніч				Ніч			
	7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)		6:10	до Станиславова		
	8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марта 1901 щоденно		
	8:50	з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.		12:40	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)		
	9:23	з Янова щоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
8:40	9:45	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		7:10	до Тернополя дворець головний		
2:31	10:00	з Чернівців, Бухарешту, Гусятина, Потутор		7:33	дворець Підзамче		
12:20	10:15	з Лавочного (Пешту) Хирова		7:25	до Сокала і Рави рускої		
	10:12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		7:48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)		
	10:30	" " " " на дв. голов.		9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня		
	12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.		2:51	до Чернівців і Іцкан		
	3:12	з Підволочиск на дворець Підзамче		10:50	до Кракова, Відня, Варшави		
	3:35	" " " " на дворець головний		11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов. й		
				11:25	" " " " дв. Підз.		
				4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора		
				4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.		

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізничн. держ. (Львів, ул. Крайцких ч. 5) уділяє поясненя в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзд.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень „ДНЪСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним Впресов. Митроп. і Пресов. Еп. **Ординариатам** всіх **трех** епархій, обезпечає будинки, уряджене домашнє, скот, господарські зваради, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках **против шкід огневих.**

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносить:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	"	—	"	
" спеціальна	1.684	"	80	"	
Фонд основний	72.000	"	—	"	
" емеритальний	18.166	"	60	"	

Тарифи «Днѣстра» дуже умірковані, услія обезпечень користні, а шкоди ліквідують ся безпробовочно. До кінця 1899 року вивосили виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. Поліси «Днѣстра» приймає Банк красей і Каси ошадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долвині, Снятині, Городенці, Тербовлі і Заліщиках при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечитись **через «Днѣстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі. **Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях, де нема близько агентів «Днѣстра», приймає ся.** «Днѣстеръ» виплатив агентам по конець 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Товариство взаїмного кредиту „ДНЪСТЕРЪ“

стоваришенє з обмеженою порукою, Львів, ринок ч. 10 (дім «Просьвіти»).

уділяє позички за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адміністраційні, властителям ґрунтів і господарств до 500 корон за порукою двох відповідних ручителів або за інтабуляцією, над 500 корон тільки за інтабуляцією на першій місци, до сплати в ратах на 3 до 10 літ. Свьяченики, не посідаючі реальностей, мусять крім поруки двох ручителів предложити еще полісу житеву; обезпечитись можна через «Днѣстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові після всяких можливих комбінацій.

Згаданє Товариство приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%.

Уділ членський вносить 50 кор., вписове 2 кор.

Членом бути і позичку дістати може тільки член обезпечений в «Днѣстеръ».

Інформації уділяє Дирекция листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень «Днѣстеръ».

Артистичне заведење ритовниче малярства шильдів. відливаня, таблиць, виріб печаток навчукових і великий вибір навчукових друкарень

Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч антики Вл. Миколая). Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки навчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, поволочуваня хрестів. Таблиці і шильди лянї з ріжних металів, таблиці наґробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камях, печатки, штанци, відзнаки, букви, монограми, герби і ґузики до упряжи та ліберії. Марки печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплї на датум. Обцяги до пльомб, шабльови. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цінники даром і франко.

Всілякі КУПОНИ
вильсовані
цінні папери
виплачує без порученя проміані або коптів
Контора виміни
ц. к. упр. гал. акт.
БАНКУ
Гіпотечного.